

[Jan Petersen]

bejdsmarked for ansvar for dette her. Derfor synes jeg også, at der er sagligt belæg for arbejdsministerens indlæg om, at vi skal tage denne debat i sammenhæng med arbejdsmarkedsreformen. Det betyder ikke, at vi afviser intentionerne, men blot at vi mener, at vi skal tage debatten i anden sammenhæng.

Det er så logik, der får mig til at sige, at jeg har ikke pengene med. Jeg forstod, at arbejdsministeren heller ikke havde 350 mio. kr. med.

Arbejdsministeren stillede også spørgsmålet, om netop forsøgsstrategien er den rigtige. Jeg er enig i, at det ikke nødvendigvis er den hurtigste måde at komme i gang med denne opgave på, og derfor tror jeg mere på, at vi skal se på muligheden for igangsættelser via arbejdsmarkedsreformen. Det er også dér, vi får en reel mulighed for at finde økonomien til denne opgave. Jeg tror heller ikke, SF forestiller sig, at vi lige pludselig her og nu finder 350 mio. kr. uden at gå i gang med større politiske forhandlinger om alt muligt andet.

Kai Dige Bach (KF):

I Det Konservative Folkeparti vil vi med stor sympati behandle alle forslag, der forbedrer de lediges muligheder for at komme i reel beskæftigelse. Men det er vigtigt, at man ved denne slags initiativer nøje sondrer mellem, hvad der skal gælde for de ledige, og hvilke rettigheder man påtænker at tildele dem, der er i beskæftigelse.

Vi vil ikke medvirke til at presse regler og bestemmelser ned over arbejdsmarkedet, der ikke tager hensyn til indgåede aftaler. Det gælder for alle, der er i beskæftigelse, at deres forhold og vilkår må og skal fastsættes ved aftaler, der bygger på frivillighed for både arbejdsgiver og arbejdstager. For alle, der står uden for arbejdsmarkedet, må det gælde, at hvis man ikke står til rådighed, kan man ikke oppebære fuld dagpengesats.

Umiddelbart kan de mange forslag om aktivering af arbejdsledige, vi ser i øjeblikket, virke tilforladelige, og vi tror heller ikke, at de arbejdsledige ikke gerne vil have arbejde. Men aktiveringsforslagene skaber ikke varige arbejdspladser, og det er det, vi skal nå frem til. Aktiveringsforslagene skal samarbejdes i en større helhed i sammenhæng med hele arbejdsmarkedsstrukturen. Ellers sker der en forvridning af arbejdsmarkedet og dermed af

samfundet, som vi ikke kan medvirke til. Desuden mangler begge forslag en anvisning på, hvordan finansieringen skal foregå.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 61, er der tale om, at man forsøger at skabe et kunstigt arbejdsmarked. Det er vi fra konservativ side imod. Vi er imod, at man indirekte får pustet den offentlige sektor op, for den nyttige produktion, der henvises til, er en illusion. Enten er der tale om opgaver for det offentlige, som vi skal diskutere ud fra den forudsætning, eller også er der tale om lønsomme projekter, som vil kunne gennemføres på almindelige markedsøkonomiske vilkår. Med forslaget risikerer man at slå benene væk under det store, påskønnelsesværdige frivillige arbejde, der udføres i dag, og dette arbejde vil risikere at overgå til unødigt offentlig finansiering, som vil bortfalde den dag, der igen er bedre beskæftigelse eller forsøgsordningen ikke videreføres. Og når finansieringen bortfalder, vil det blive opfattet som en serviceforringelse. Hvis man vil støtte projekter inden for kultur, miljø, omsorg m.v., som det nævnes i bemærkningerne, skal det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse ikke foregå over arbejdsmarkedsmidlerne.

Vi kan derfor ikke støtte de foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg bemærkede, at hr. Kai Dige Bach sagde, at Det Konservative Folkeparti var modstander af at skabe et kunstigt arbejdsmarked. Det forstår jeg godt; det kan vi være meget enige om.

Så forstod jeg også på hr. Kai Dige Bach, at det var noget meget, meget væsentligt, at når man fik penge, skulle man stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men det at stå til rådighed for et arbejdsmarked, der efter alle klare, sandsynlige beregninger ikke vil kalde på én igennem lang, lang tid, er vel noget af det mest kunstige, man kan forlange at et menneske skal deltage i.

Derfor synes jeg egentlig nok, der var behov for, at man også fra Det Konservative Folkepartis side ville se lidt mere nuanceret på det meget bastante synspunkt, som Det Konservative Folkeparti altid har givet udtryk for, nemlig at man skal stå til rådighed, når man vil